

ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದೇ ಹೋದರೂ ಇವ್ವಂತೂ ಗ್ರಾರೆಂಡೀ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಹೂ ಮಾಡಲು ಯೋಚಣೆಯಿಲ್ಲಿ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಆ ಸುಂದರಿಯು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಧ್ದದ ಕಂಠದಿಂದ, ‘ನಮ್ಮ ತಂಡೆಗೆ ಒಂದೇ ಅಸೆಯಿದ್ದಾದ್ದು – ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು. ನಾನು ಈ ಹಣವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರೆ ಅವರು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಇದು ಜಾತಿಕೆವಳ್ಳ ಹಣವೆಂದು ತಿರಸ್ತರಿಸಲಾಬಹುದು’ ಎನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣಗಳು ಕೊಳಗಳಾದವು. ತನ್ನ ಮೇಕಪ್ಪೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಹಾಳಾಗದ ಹಾಗೆ ಸೇರಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತೊಡವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಆ ಹೆಸ್ತಿಮಾಗಳಿಗೆ ಅಮಿತಾಭ್ ಬಜ್ಜನನು ಸಾಂತುಷ್ಟಿಯಾದ್ದು, ‘ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಂಡರೆಗೆ ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು’ ಎಂದವರೇ, ಶೂನ್ಯದ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ನೇಟ್ಟು, ಕ್ಷಮೆಾದ ಒಂದು ಲಾಂಗ್ ಶಾಟಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದನು.

‘ಶ್ರೀಯರೇ, ಜಾತಿ ಜಾತಿ ಎಂದು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ತಂಡ ಯಾವಾಗಲೂ ಮನುಷ್ಯತ್ವವೇ ಶ್ರೀವಾದಾದುದು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಜಾತಿಯನ್ನೇ ಮರಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸುವಾಗ ನನ್ನ ಹೇಸರಿನ ಮುಂದೆ ಬಾಕ್ಷನ್ ಎಂಬ ಅನ್ಯವಾದ ಸರ್ವಾನೇಮ್ ಇಟ್ಟಬಿಟ್ಟರು. ಅದು ಅವರ ಶಾಷ್ವತನಾಮದ ಉತ್ತರಾರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಬಜ್ಜನ್ ಎಂಬ ಜಾತಿವಾಚಕವಲ್ಲದ ಸರ್ವಾನೇಮನ ಮೊದಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಾನು. ಆ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರಲ್ಲ ರೂ ಅದನ್ನೇ ಒಳಸೂಡಿದಿರು. ನೀವು ಜಾತಿಯಂತಹ ಕುಲ್ಲಕ ಸಣ್ಣ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಏರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇಂತಹ ಸುಂದರ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮಗಳನ್ನು ದೂರವಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಹೃದಯಸಂಬಂಧವು ಶ್ರೀಷ್ಟವಾದುದು. ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂದು ನಾನೆ ಗೊತ್ತು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಎಂತಲೂ ಗೊತ್ತು’ ಎನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ. ಆತನ ದ್ವಾನಿ ಎದೆಮಿದಿಯುವಂತೆ ಕಂಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತಟ್ಟನೆ ಒಂದು ಕರ್ಮಾಣಿಯಲ್ಲ ಬ್ರೇಜ್. ಜಾಹೀರಾತುಗಳ ನಡುವೆ ಮುಂದಿನ ಭಾಗದ ದೃಶ್ಯದ ತಲುಪು.

‘ಮಗಳಿ... ಮಗಳಿ’ ಎನ್ನುವ ವರ್ಯಸ್ವಾದ ದ್ವಾನಿ ಮತ್ತು ‘ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪಾ’ ಎಂದು ಗಧ್ದದಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರಿ. ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೋ ಟಾಯ್ಲ್‌ಪ್ರೋ ಕ್ಲೀನರ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ನೇಟ್ ಒಂದುಬಿಟ್ಟು.

ಮಲಗಿ ಓವಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಹನಾ ಬಾನು ಎದ್ದುಕುಲಿತಳು. ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡನನ್ನು ಬಡಿರೆಬ್ಬಿಸಿ, ‘ನೋಡಿ, ನೋಡಿ. ಅಮಿತಾಭ್ ಬಜ್ಜನ್ ಎಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯನೇನಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಮಾತುಗಳು’ ಎಂದಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತೇವಿದಳು. ದಿನವಲ್ಲ ದುಡಿದು ಸುಸಾಗಿದ್ದ ಪುರೇಶಿ ಎಂಬ ಆ ಪುಣ್ಯತ್ವ, ‘ಸುಮ್ಮನೇ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳು. ಇದಲ್ಲ ನಿದೇಶಕರು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ದೈಲಾಗಳು. ನಿನ್ನದೊಂದು ಬಿರಿಬಿಲ್’ ಎಂದುಹೇಳಿ ಮಗ್ನಿಲು ಬದಲಿಸಿ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟ.

***

ಸಹನಾ ಬಾನುವಿಗೆ ಪುರಸೋತ್ತಮಾಗುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಸಂಚೇ ಏಳರ ನಂತರ. ಬೆಳ್ಗೆ ಬಿದಾಸ್ಕೋ ಏದೂವರೆಗೋ ಎಧ್ಮ, ಮನೆಗೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ, ಗಂಡನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಂಡಿ ಮಾಡಿಟ್ಟು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು, ನಾಲ್ಕು ಮನೆಗಳ ಮನೆಗೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಸಂಚೇ ಏಕು ದಾಟಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಂಚೇ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದವಳ್ಳ ಒಂದರ್ಥ ಗಂಟೆ ಹೋಮ್ ವರ್ಕ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತನ್ನಬ್ಬರು ಹೆಸ್ತಿಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರ ಒದು ಬರಹ ತನಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತಿ ದಿನ ಎಂಬಂತೆ, ‘ನೀವು ಜೆನಾನಿ ಓದಬೇಕು ಅಂತ ನಾನಿನ್ನ ಕವ್ಯ ಪಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿವೃ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಡಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರಿಕ್ಷ ಓಡಿಸಿ ಮನೆ ವಿಚ್ಕಿಗೆ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕುರೇಣಿಗೆ